

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ПРИРОДНИ КАРТИНКИ

chitanka.info

УТРО

*Прибра си набърже луната багажа
и скри се намръщена зад планината,
ей Феб се изправи веч гордо на стража
и хвърли той поглед засмян към земята.*

*Като че ухилен ръцете потрива,
за зрелища хвърляйки погледи жадни,
и сякаш си мисли, като се подсмива:
„От халите днеска голям смях ще падне!“*

ДЕН (ИЛИ ЖЕ ОБСАДА)

*Мравуняци гъсти, мравуняци черни
със викове громки летят,
на крепост старинна вратите високи
под удари страшни пращят.*

*Мравуняци гъсти, мравуняци черни
налитат от всички страни.
На крепост могъща разтърсват се вече
дебели зъбати стени...*

*Последният напън! Войската нахлува
с гръмовно страхотно „напред“.
За плячка нахвърлят се всички тогава,
грабежи ужасни навред!...*

*Налитат тъй всеки ден орди могъщи,
налитат пълчища безчет.
Тъй халите столични падат безславно
пред напъна страшен отвред.*

НОЩ

*Кат суха наведена баба луната,
събрала дечица край себе си дребни,
широко отворила в унес устата,
разказва им приказки чудни, вълшебни.*

*Разправя тя за евтинията стара,
разправя за старото хубаво време,
когато с един лев човек на пазара,
с един лев сал, можеше много да вземе.*

*Натъжени сякаш я слушат звездички,
те слушат печално как тя им разправя
и сякаш унесени шепнат ѝ всички:
„Ех, бабичко, хубаво било тогава!“*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.